

از گوشه و کنار

رئیس سازمان بسیج مستضعفین:

هزار گردان سایبری در فضای مجازی ساماندهی شد

رئیس سازمان بسیج مستضعفین گفت: بسیج توانسته است با سازماندهی جوانان با انگیزه و پر تحرک و دارای تخصص در حوزه فضای مجازی، تحت عنوان گردان‌های سایبری، ۱۰۰۰ گردان سایبری ساماندهی کند. غلامرضا سلیمانی در گفت و گو با ایرنا افزود: دشمن از حضور سازمان یافته جوانان انقلابی در فضای مجازی با رها اظهار نگرانی کرده است و همین اظهار نگرانی دشمن از ساماندهی این نیروهای انقلابی، بیانگر تحرکی است که ایجاد شده است و این حضور توسعه و اعتلا پیدا خواهد کرد.

هشدار نسبت به کمبود عضو اهدایی در کشور

رئیس مرکز مدیریت پیوند و امور بیماری‌های خاص وزارت بهداشت نسبت به کمبود عضو اهدایی در کشور هشدار داد. به گزارش ایلنا، مهدی شادنوش در ارتباط با کمبود عضو پیوندی در کشور و مرگومیر ناشی از آن اظهار کرد: در حال حاضر نام ۲۵ هزار نفر در لیست انتظار اهدای عضو در سطح کشور موجود است. باید توجه کرد که این رویه درمانی، یک انتخاب برای بیمار نیست و بیماران اگر به عضو پیوندی دسترسی پیدا نکنند، نمی‌توانند به حیات خود ادامه بدهند. هر فرد در این لیست یا عضو اهدایی برای ادامه زندگی پیدای می‌کند یا می‌میرد. این لیست بنابر پیش‌بینی روزانه بین ۱۰ تا ۱۰ نفر از دنیا می‌رود که بسیار دل خراش است. او در همین خصوص بیان کرد: امیدواریم با گسترش فرهنگ اهدای عضو بتوانیم از این مرگومیر و شرایط انتظار جلوگیری کنیم. شادنوش گفت: باید توجه کرد که در ایران تمام امکانات اهدای عضو در دسترس است. تمام پیوندهایی که در جهان انجام می‌شود در ایران نیز صورت می‌گیرد. ما از نظر علمی هیچ کسری نداریم. مشکل ما کمبود عضو اهدایی است.

تدوین لایحه‌ای برای برابری دیه زن و مرد

معاون رئیس جمهور در امور زنان و خانواده از تدوین یک لایحه برای برابری دیه زن و مرد خبر داد. به گزارش خبر آنلاین، معصومه ابتکار با بیان اینکه معاونت زنان لایحه‌ای برای برابری دیه زن و مرد تنظیم کرده است، گفت: از نظر دیه، حکم وحدت رویه قابل حل است، اما از نظر قانون هنوز لایحه نداریم؛ در حالی که مشکلی از نظر فقهی وجود ندارد. او ادامه داد: بسیاری از فقها و صاحب‌نظران از نظر حوزه مبانی دینی با ما در این موضوع کار کردند. چرا که در قرآن هیچ صراحتی نیست که بگوید دیه زنان حتماً باید نصف باشد و این برداشت علمادری دوره‌ای بوده است. در این میان بحث اقتصادی زن مطرح است و اگر نقش اقتصادی زن تغییر کند مبحث دیه هم باید تغییر کند.

اجرای نسخه الکترونیک منجر به شفافیت می‌شود

وزیر بهداشت گفت: اجرای پرونده الکترونیک سلامت و الزامات آن از جمله برنامه نسخه الکترونیک قطعاً منجر به شفافیت می‌شود، زیرا راهی به‌جز این مسیر نیست که گردش دارو و اقتصاد سلامت را بهینه و شفاف سازد.

به گزارش فارس، سعید نمکی وزیر بهداشت بیان کرد: اجرای پرونده الکترونیک سلامت و الزامات آن از جمله برنامه نسخه الکترونیک قطعاً منجر به شفافیت می‌شود، زیرا راهی به‌جز این مسیر نیست که گردش دارو و اقتصاد سلامت را بهینه و شفاف سازد.

نمکی درباره اجرای برنامه نسخه الکترونیک اضافه کرد: بعداً این که پرونده الکترونیک سلامت تکمیل شد، به‌صورت جدی و هفتگی در حال پرداختن به برنامه نسخه‌پیچی الکترونیک و نسخه‌نویسی الکترونیک هستیم.

امسال کمپینی به راه افتاد به نام «محرم بدون پلاستیک» که نتیجه این کمپین در بسیاری از هیئت‌ها و ایستگاه‌های صلواتی به جای ظروف یک‌بار مصرف از ظروف استیل یا ملامین استفاده می‌شود

سال‌ها و مناسب‌های مختلف مذهبی به‌وفور دیده شده غذاهای نیمه‌خورده در خیابان‌ها راه، یا در سطل زباله ریخته شده‌اند. این موضوع برخلاف تعالیم مذهبی و دینی است.

بهترین حالت برای دریافت نذری این است که تنها به متبرک بودن غذای نذری اکتفا و تعداد کمتری دریافت کنیم، برای مثال هر خانواده یک یا دو غذا دریافت کنند و اجازه بدهند که نذری‌ها به دست نیازمندان واقعی برسد؛ نه اینکه تمام افراد خانواده برای گرفتن غذای نذری اقدام کنند. علاوه بر آن منطق ایجاب می‌کند که از تمام منابع و مواد مصرف شده پهنه داشته باشیم و جلو تولید پسماند را بگیریم.

آلودگی صوتی،

آسیب‌زا و مشکل آفرین است موضوع دیگری که می‌توان در پایان به آن اشاره کرد بحث آلودگی‌های صوتی است که در این ایام و زمان‌های مشابه مراسم مختلف به وجود می‌آید.

مراسم سینه‌زنی و زنجیرزنی از حدود ساعت ۱۰ شب آغاز می‌شود و تانیمه‌های شب ادامه دارد. بهترین است مراسم هم‌زمان با ساعات استراحت و خواب افراد متوقف شود. از سوی دیگر خدابندانه‌تر است تا مراسم در مکانی خاص انجام شود، برای مثل درون تکیه‌ها و هیئت‌های عزاداری تا شاهد ترافیک‌های سنگین در خیابان‌هایی که دسته‌های زنجیرزنی در حال تردد هستند، نباشیم.

اکتون که مراسم به‌خصوص برای هم‌آوایی ایرانیان و در قالب آن بسیاری از سنت‌های حسنه چون نذری دادن و اطعام رهگذران در دستور کار شهروندان است، چه خوب می‌شد اگر فرهنگ نریختن زباله در محیط زندگی و نیز رعایت ابتدایی‌ترین حقوق شهروندی هم مورد تأکید قرار گیرد و آرام‌آرام یک سنت و عادت زیبای دیگر را به سنت‌های خوب ایرانی اضافه کند؛ عادتی که از محرم آغاز می‌شود و در سایر مراسم دینی و ملی نمود دوباره خواهد یافت.

مصرف همین ظروف یک‌بار مصرف نوشیدنی و خوراکی داغ را در آن سرو می‌کنیم، می‌تواند از نظر بهداشتی ایجاد مشکل کند. همه این‌ها با اعتقادات و آنچه اسلام وظیفه ما کرده تا سلامت خود و محیط زندگی مان محافظت کنیم منافات دارد. طبق گزارش‌ها و تحقیقات انجام‌شده، نوشیدنی‌ها و غذای داغ وقتی وارد ظروف پلاستیکی می‌شوند باعث ورود ریز پلاستیک‌ها به بدن و متعاقب آن ایجاد مشکلاتی برای سلامتی می‌شوند. لیوان‌های یک‌بار مصرف پلاستیکی به علت سرطان‌زا بودن و توزیع نوشیدنی گرم در آن‌ها بسیار آسیب‌زا هستند. پلاستیک‌هایی که بعد از این ایام می‌بینیم و حتی سطل‌های زباله پاسخگوی حجمشان نیست، برای آب، خاک و سلامت مضر است.

محرم بدون پلاستیک

امسال اما حرکت خوب و قابل‌تقدیری در شبکه‌های مجازی فراگیر شده است. این محرم کمپینی به راه افتاد به نام «محرم بدون پلاستیک» که کاربران در آن عکس‌هایی که از محرم سال‌های قبل را داشتند و در آن صحنه‌هایی از تخریب محیط زیست به‌وسیله ظروف یک‌بار مصرف به نمایش گذاشته شده بود را با هم به اشتراک می‌گذارند. حالا نتیجه این کمپین در بسیاری از هیئت‌ها و ایستگاه‌های صلواتی به چشم می‌خورد. در بسیاری از هیئت‌های عزاداری دیگر به جای ظروف یک‌بار مصرف از ظروف استیل یا ملامین استفاده می‌شود و بر اساس مشاهدات شخصی در بسیاری محلات به جای استفاده از لیوان‌های یک‌بار مصرف پلاستیکی یا کاغذی از استکان‌های بلور و شیشه‌ای برای نذر چای، شیر یا شیرکاکائو استفاده می‌شود و در همان ایستگاه هم گروهی از جوانان در همان لحظه مشغول به شستن ظروف هستند.

اولویت نذورات

بانیان نذورات موضوع دیگری که در این شب‌ها زیاد دیده می‌شود، اسراف غذا است. حالا که در این ایام سفره احسان برای همه ما باز است بهتر است کمی هم به فکر نیازمندان باشیم. در تمام این

از سوی دیگر استفاده از ظروف یک‌بار مصرف تنها برای طبیعت مضر نیست، این یک جنگ دو طرفه است که هم به انسان آسیب‌های زیادی می‌رساند و هم محیط زیست را مورد حمله قرار می‌دهد. شاید بهتر است به این موضوع دقت کرده باشیم که

بر اساس آمارهای اعلام‌شده، سالانه بیش از ۱۷۷ هزار تن پلاستیک در ایران تولید می‌شود که برابر با ۵۰۰ تن در روز است؛ اگر حجم ظروف یک‌بار مصرف در ایام محرم را به آن اضافه کنیم، تصور کنید چه حجم عظیمی از زباله شهر را فرامی‌گیرد

است. در سال‌های گذشته تعدادی از شرکت‌های پتروشیمی به‌صورت خصوصی فعالیت می‌کردند که با استفاده از مواد اولیه بی‌کیفیت، این ظروف را با قیمت‌های پایین‌تر به مردم عرضه می‌کردند و همین باعث می‌شد سطح خطر استفاده از این ظروف برای مردم بیشتر شود.

ظروفی که

سرطان‌ها می‌دهند استفاده از ظروف یک‌بار مصرف تنها برای طبیعت مضر نیست، این یک جنگ دو طرفه است که هم به انسان آسیب‌های زیادی می‌رساند و هم محیط زیست را مورد حمله قرار می‌دهد. شاید بهتر است به این موضوع دقت کرده باشیم که

بر اساس آمارهای اعلام‌شده، سالانه بیش از ۱۷۷ هزار تن پلاستیک در ایران تولید می‌شود که برابر با ۵۰۰ تن در روز است که اگر حجم ظروف یک‌بار مصرف در ایام محرم را به آن اضافه کنیم، تصور کنید چه حجم عظیمی از زباله شهر را فرامی‌گیرد. اگر در تهران ۲۰ هزار هیئت عزاداری ثبت شده باشد و در روستاهای کشور جمع‌شود و این مورد دور از انصاف و دین‌داری است.

ظروفی که تا ابد باقی می‌ماند شاید بد نباشد که بدانیم میزان باز یافت ظروف یک‌بار مصرف پلاستیکی کمتر از یک درصد و حداقل زمان تجزیه آن‌ها در محیط بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ سال است؛ پس توصیه می‌شود تا جایی که امکان دارد از ظروف یک‌بار مصرف و پلاستیکی کمتر استفاده شود. از این رویه مساجد، تکاپا و افرادی که قصد پیش نذری در

مختلف برگزار می‌شود؛ استفاده از ظروف بادوام و روح‌داشت و معمولاً زنان محله با نیت کمک به برگزاری مراسم سوگواری و اجراء خرو و وظیفه شستن آن‌ها را بر عهده داشتند؛ اما امروزه ظروف یک‌بار مصرف به‌طور ترسناکی جای ظروف سنتی را گرفته‌اند. حتماً شما هم پس از تمام شدن عزاداری‌ها یا رفتن هیئت‌های سینه و زنجیرزنی در کوچه و خیابان‌های محل زندگی خود با حجم زیادی از زباله و ظروف یک‌بار مصرف مواجه شده‌اید؛ ظروفی که هم چهره محله‌ها را از بی‌بسی می‌کنند و هم برای محیط زیست ضررهای جبران‌ناپذیری به همراه دارند.

آمارها حکایت از دو برابر شدن حجم زباله‌های شهری در روزها و شب‌های محرم دارند؛ حال آنکه توان شهرداری‌ها برای گردآوری زباله و زباله‌روبی از خیابان‌ها و معابر، محدود و البته ثابت است. به‌بیان دیگر در این روز و شب‌ها نه به تعداد رفتگران شهر افزوده می‌شود و نه قرار است ماشین‌های مربوط به جمع‌آوری زباله چند برابر شوند؛ حقیقتی که باعث می‌شود زحمت و انرژی مضاعفی بر رفتگران و سایر متولیان نظافت شهر و روستاهای کشور تحمیل شود و این مورد دور از انصاف و دین‌داری است.

ظروفی که تا ابد باقی می‌ماند شاید بد نباشد که بدانیم میزان باز یافت ظروف یک‌بار مصرف پلاستیکی کمتر از یک درصد و حداقل زمان تجزیه آن‌ها در محیط بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ سال است؛ پس توصیه می‌شود تا جایی که امکان دارد از ظروف یک‌بار مصرف و پلاستیکی کمتر استفاده شود. از این رویه مساجد، تکاپا و افرادی که قصد پیش نذری در

مختلف برگزار می‌شود؛ استفاده از ظروف بادوام و روح‌داشت و معمولاً زنان محله با نیت کمک به برگزاری مراسم سوگواری و اجراء خرو و وظیفه شستن آن‌ها را بر عهده داشتند؛ اما امروزه ظروف یک‌بار مصرف به‌طور ترسناکی جای ظروف سنتی را گرفته‌اند. حتماً شما هم پس از تمام شدن عزاداری‌ها یا رفتن هیئت‌های سینه و زنجیرزنی در کوچه و خیابان‌های محل زندگی خود با حجم زیادی از زباله و ظروف یک‌بار مصرف مواجه شده‌اید؛ ظروفی که هم چهره محله‌ها را از بی‌بسی می‌کنند و هم برای محیط زیست ضررهای جبران‌ناپذیری به همراه دارند.

آمارها حکایت از دو برابر شدن حجم زباله‌های شهری در روزها و شب‌های محرم دارند؛ حال آنکه توان شهرداری‌ها برای گردآوری زباله و زباله‌روبی از خیابان‌ها و معابر، محدود و البته ثابت است. به‌بیان دیگر در این روز و شب‌ها نه به تعداد رفتگران شهر افزوده می‌شود و نه قرار است ماشین‌های مربوط به جمع‌آوری زباله چند برابر شوند؛ حقیقتی که باعث می‌شود زحمت و انرژی مضاعفی بر رفتگران و سایر متولیان نظافت شهر و روستاهای کشور تحمیل شود و این مورد دور از انصاف و دین‌داری است.

ظروفی که تا ابد باقی می‌ماند شاید بد نباشد که بدانیم میزان باز یافت ظروف یک‌بار مصرف پلاستیکی کمتر از یک درصد و حداقل زمان تجزیه آن‌ها در محیط بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ سال است؛ پس توصیه می‌شود تا جایی که امکان دارد از ظروف یک‌بار مصرف و پلاستیکی کمتر استفاده شود. از این رویه مساجد، تکاپا و افرادی که قصد پیش نذری در

مختلف برگزار می‌شود؛ استفاده از ظروف بادوام و روح‌داشت و معمولاً زنان محله با نیت کمک به برگزاری مراسم سوگواری و اجراء خرو و وظیفه شستن آن‌ها را بر عهده داشتند؛ اما امروزه ظروف یک‌بار مصرف به‌طور ترسناکی جای ظروف سنتی را گرفته‌اند. حتماً شما هم پس از تمام شدن عزاداری‌ها یا رفتن هیئت‌های سینه و زنجیرزنی در کوچه و خیابان‌های محل زندگی خود با حجم زیادی از زباله و ظروف یک‌بار مصرف مواجه شده‌اید؛ ظروفی که هم چهره محله‌ها را از بی‌بسی می‌کنند و هم برای محیط زیست ضررهای جبران‌ناپذیری به همراه دارند.

مختلف برگزار می‌شود؛ استفاده از ظروف بادوام و روح‌داشت و معمولاً زنان محله با نیت کمک به برگزاری مراسم سوگواری و اجراء خرو و وظیفه شستن آن‌ها را بر عهده داشتند؛ اما امروزه ظروف یک‌بار مصرف به‌طور ترسناکی جای ظروف سنتی را گرفته‌اند. حتماً شما هم پس از تمام شدن عزاداری‌ها یا رفتن هیئت‌های سینه و زنجیرزنی در کوچه و خیابان‌های محل زندگی خود با حجم زیادی از زباله و ظروف یک‌بار مصرف مواجه شده‌اید؛ ظروفی که هم چهره محله‌ها را از بی‌بسی می‌کنند و هم برای محیط زیست ضررهای جبران‌ناپذیری به همراه دارند.

آمارها حکایت از دو برابر شدن حجم زباله‌های شهری در روزها و شب‌های محرم دارند؛ حال آنکه توان شهرداری‌ها برای گردآوری زباله و زباله‌روبی از خیابان‌ها و معابر، محدود و البته ثابت است. به‌بیان دیگر در این روز و شب‌ها نه به تعداد رفتگران شهر افزوده می‌شود و نه قرار است ماشین‌های مربوط به جمع‌آوری زباله چند برابر شوند؛ حقیقتی که باعث می‌شود زحمت و انرژی مضاعفی بر رفتگران و سایر متولیان نظافت شهر و روستاهای کشور تحمیل شود و این مورد دور از انصاف و دین‌داری است.

ظروفی که تا ابد باقی می‌ماند شاید بد نباشد که بدانیم میزان باز یافت ظروف یک‌بار مصرف پلاستیکی کمتر از یک درصد و حداقل زمان تجزیه آن‌ها در محیط بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ سال است؛ پس توصیه می‌شود تا جایی که امکان دارد از ظروف یک‌بار مصرف و پلاستیکی کمتر استفاده شود. از این رویه مساجد، تکاپا و افرادی که قصد پیش نذری در

مختلف برگزار می‌شود؛ استفاده از ظروف بادوام و روح‌داشت و معمولاً زنان محله با نیت کمک به برگزاری مراسم سوگواری و اجراء خرو و وظیفه شستن آن‌ها را بر عهده داشتند؛ اما امروزه ظروف یک‌بار مصرف به‌طور ترسناکی جای ظروف سنتی را گرفته‌اند. حتماً شما هم پس از تمام شدن عزاداری‌ها یا رفتن هیئت‌های سینه و زنجیرزنی در کوچه و خیابان‌های محل زندگی خود با حجم زیادی از زباله و ظروف یک‌بار مصرف مواجه شده‌اید؛ ظروفی که هم چهره محله‌ها را از بی‌بسی می‌کنند و هم برای محیط زیست ضررهای جبران‌ناپذیری به همراه دارند.

آمارها حکایت از دو برابر شدن حجم زباله‌های شهری در روزها و شب‌های محرم دارند؛ حال آنکه توان شهرداری‌ها برای گردآوری زباله و زباله‌روبی از خیابان‌ها و معابر، محدود و البته ثابت است. به‌بیان دیگر در این روز و شب‌ها نه به تعداد رفتگران شهر افزوده می‌شود و نه قرار است ماشین‌های مربوط به جمع‌آوری زباله چند برابر شوند؛ حقیقتی که باعث می‌شود زحمت و انرژی مضاعفی بر رفتگران و سایر متولیان نظافت شهر و روستاهای کشور تحمیل شود و این مورد دور از انصاف و دین‌داری است.

ظروفی که تا ابد باقی می‌ماند شاید بد نباشد که بدانیم میزان باز یافت ظروف یک‌بار مصرف پلاستیکی کمتر از یک درصد و حداقل زمان تجزیه آن‌ها در محیط بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ سال است؛ پس توصیه می‌شود تا جایی که امکان دارد از ظروف یک‌بار مصرف و پلاستیکی کمتر استفاده شود. از این رویه مساجد، تکاپا و افرادی که قصد پیش نذری در

مختلف برگزار می‌شود؛ استفاده از ظروف بادوام و روح‌داشت و معمولاً زنان محله با نیت کمک به برگزاری مراسم سوگواری و اجراء خرو و وظیفه شستن آن‌ها را بر عهده داشتند؛ اما امروزه ظروف یک‌بار مصرف به‌طور ترسناکی جای ظروف سنتی را گرفته‌اند. حتماً شما هم پس از تمام شدن عزاداری‌ها یا رفتن هیئت‌های سینه و زنجیرزنی در کوچه و خیابان‌های محل زندگی خود با حجم زیادی از زباله و ظروف یک‌بار مصرف مواجه شده‌اید؛ ظروفی که هم چهره محله‌ها را از بی‌بسی می‌کنند و هم برای محیط زیست ضررهای جبران‌ناپذیری به همراه دارند.

ریحانه جولایی

چند روزی می‌شود که دوباره به رسم هر سال خیابان‌ها و کوچه‌های شهرمان سیاه‌پوش شده‌اند و هیئت‌های عزاداری، میزبان خیل عاشقان اهل بیت و سوگواران شهدای کربلا هستند؛ خیزشی عظیم و فراگیر که متأسفانه همراه با آن، برخی خصیصه‌های ناخوبمان نیز مجال بروز و ظهور می‌یابند و متجلی‌تر از همیشه، خودنمایی می‌کنند. مثل ریختن ظروف یک‌بار مصرف نذری در کف خیابان که مختص به محرم نیست، اما در این ماه بیشتر نمود پیدای می‌کند.

گوشه خیابان‌ها را خیمه‌هایی با گل رس در دست کرده‌اند و داخلش را سبزه‌هایی گذاشته‌اند که متولیان، چای داغ را در لیوان‌های یک‌بار مصرف داخل سینی به‌عبارت پیاده و ماشین‌سوارانی که از مقابل این خیمه‌ها عبور می‌کنند، می‌دهند. گاهی هم کاسه‌های کوچک پر از آش و شله‌زرد نذری است و در آخر شب‌ها ظرف‌های بزرگ‌تر سفیدرنگی که در آن برنج و خورش است را می‌ریزند و به عزاداران می‌دهند. این تصویر هم برایمان آشناست که دیده‌ایم عابران پیاده با سواره‌یکی، یکی لیوان‌های نذری پر از شربت را می‌گیرند و سر می‌کشند و در خیابان پرتاب می‌کنند. در اندک زمانی جوی‌های خیابان پر از ظرف‌های یک‌بار مصرف و غذاهایی می‌شود که از ظرف‌های بیرون مانده‌اند و بعد از چند ساعت ناگهان چهره شهر به هم می‌ریزد.

در گذشته نه‌چندان دور در مراسم عزاداری امام حسین (ع) و به‌طور کلی تمام مراسمی که به مناسبت‌های

یادداشت

یک میلیون ماهانه می‌پردازم تا بیماری ام پنهان بماند

محمد طاهری، دکتر داروساز

در یافت کند؟ برایم تعجب‌آمیز بود! گفتم آیا قیمت این دارو را میدانی؟ گفت بله. گفتم میدانی که بیمه‌ها تقریباً ۱۰۰ درصد هزینه داروی تو را پوشش می‌دهند؟ و اگر به‌صورت آزاد بخوای دریافت کنی باید بیش از یک میلیون تومان بپردازی؟ گفت مشکلی نیست. کنجکاو می‌شدم بیشتر شد، سعی کردم به او اطمینان دهم که با دانستن موضوع بیشتر می‌توانم به او کمک کنم و بعد از اعتماد و رفع نگرانی‌اش به من گفت: بیماری ام MS است ولی دوست ندارم کسی بفهمد، چون در صورت استفاده از دفتر چه درمانی می‌توسم کارفرما و محل کارم به بیماری و شرایط من پی‌برند و کارم را از دست بدهم! (ب) مرد جوان بعد از پرداخت هزینه دارو و پیش موقع تحویل داروی Rebif به من گفت: آیا می‌تواند خواهشی داشته باشد؟ گفتم بله، حتماً.

گفت: آیا ممکن است داروی من در یخچال داروخانه

از پی بردن به بیماری‌شان است. بیماران MS مشکلات پیدا و پنهان بسیاری دارند، از کمبود بعضی از برندهای دارویی مصرفی آن‌ها تا هزینه‌های درمانی تشخیصی و مشکلات روحی روانی حاصل از مواجهه با این بیماری، اما در عین حال مشکلات پنهانی نیز وجود دارد که شاید در نگاه اول سطحی بوده و آن چنان قابل‌اعتنا نباشد اما در صورت عدم ارائه تدبیر و فرهنگ‌سازی در بیماری آن‌ها می‌تواند عمیقاً در بیمار تأثیر فراوانی داشته باشد و اضطراب همراهش او را سایه به سایه دنبال کرده و حتی اقدامات حمایتی و درمانی را نیز تحت الشعاع قرار دهد. ام اس بیماری ناتوان‌کننده‌ای نیست اگر همه ما دست در دست هم دهیم و برای حل مشکلات و بیماران چاره‌اندیشی کنیم و در اینجا از سازمان‌های مردم‌نهاد، مسئولین حوزه‌های مختلف از سلامت، کار، رفاه اجتماعی و دست‌اندر کاران فرهنگی دعوت می‌کنم برای حل بعضی از معضلات پنهان این بیماران قدم پیش گذاشته و با هم‌اندیشی و تصمیمات عملی و تلاش در جهت فرهنگ‌سازی مرهمی باشند بر این دردهای پنهان.

امانت نگهداری شود و او برای هر بار استفاده از دارویش به اینجا بیاید. با تعجب پرسیدم این امکان برای ما نیست اما چرا چنین خواسته‌ای داری؟ گفت چون خانواده، دوستان و همکارانم هیچ‌کدام هنوز از بیماری ام اس من خبر ندارند و می‌ترسم که واکنش‌هایشان به این موضوع چه باشد... سازمان‌های بین‌المللی در حوزه سلامت با ارائه برنامه‌های مختلف با شعار "همه با کمک یکدیگر ام اس را شکست دهیم" سعی کردند توجه عموم را به این بیماری ناشناخته جلب کرده و با آگاهی‌بخشی در جهت کمک به سلامت بیماران درگیر با ام اس و بهبودی آن‌ها حرکت کنند.

به تجربه شخصی خود در مواجهه با بیماران روزافزون ام اس معتقدم یکی از معضلات درگیرکننده آن‌ها، ترس از نگاه و برخورد آشنایان، کارفرما و همکارانشان با آن‌ها بعد